

rămași. În timp ce oamenii săi au rămas sub acoperire, păzind prizonierii, York și-a făcut drum în poziția de a reduce la tăcere mitralierele germane. York și-a amintit:

Și mitralierele alea scui-pau foc și tăiau tufișurile din jurul meu ceva îngrozitor. Iar nemții strigau ordine. Nu ai auzit niciodată o astfel de rachetă în toată viața ta. Nu am avut timp să mă eschiv în spatele unui copac sau să mă scufund în perie ... De îndată ce mitralierele au deschis focul asupra mea, am început să fac schimb de focuri cu ei. Au fost peste treizeci dintre ei în acțiune continuă și tot ce am putut face a fost să-i ating pe nemți cât de repede am putut. Trăgeam ascutit ... Tot timpul țipam la ei să coboare. Nu am vrut să omor mai mult decât trebuia. Dar erau ei sau eu. Și le dădeam tot ce aveam mai bun.

În timpul asaltului, șase soldați germani într-o tranșee lângă York l-au acuzat de baionete fixe. York a tras toate rundele cu pușca lui M1917 Enfield, așa că și-a tras pistolul semiautomat M1911 și a împușcat pe toți cei șase soldați înainte ca aceștia să poată ajunge la el.

Primul locotenent al armatei imperiale germane Paul Jürgen Vollmer, comandant al Batalionului 1 al Regimentului 120 Infanterie de rezervă, și-a golit pistolul încercând să-l omoare pe York în timp ce se lupta cu mitralierele. Nu reușind să rănească York și văzând pierderile sale tot mai mari, el a oferit în limba engleză să predea unitatea lui York cu condiția să nu mai tragă, a acceptat. În timpul predării, un soldat german a încercat să facă grenadă pe York și pe colegii săi soldați, dar a ratat și apoi a fost împușcat, nu a fost încercată nicio altă rezistență.

La sfârșitul angajamentului, York și cei șapte oameni ai săi și-au dus prizonierii germani înapoi către liniile americane printr-o potecă lângă pădurea pe care o luaseră, capturând un alt pluton inamic după ce a folosit Vollmer drept pârghie, singurul incident fiind un băiat care a refuzat să-și arunce pușca și apoi a fost împușcat de York. [27] La întoarcerea în unitatea sa, York a raportat comandantului său de brigadă, generalul de brigadă Julian Robert Lindsey, care a remarcat: „Ei bine York, am auzit că ai capturat întreaga armată germană”. York a răspuns: "Nu domnule. Am doar 132."

Acțiunile lui York au redus la tăcere mitraliere germane și au fost responsabile pentru a permite 328 infanterie să-și reînnoiască atacul pentru a captura calea ferată Decauville.

După bătălie

Sergentul Alvin C. York pe dealul unde acțiunile sale i-au adus Medalia de Onoare (7 februarie 1919) York a fost prompt promovat la sergent și a primit Crucea Serviciului Distins. Câteva luni mai târziu, o investigație efectuată de lanțul de comandă al lui York a dus la modernizarea Crucii Serviciului Distins la Medalia de Onoare, care a fost prezentată de generalul comandant al Forțelor Expediționare Americane, generalul John J. Pershing. Republica Franceză i-a acordat Croix de Guerre, Medaille Militaire și Legiunea de Onoare. Când a decorat York-ul cu Croix de Guerre, mareșalul Ferdinand Foch i-a spus „Ceea ce ați făcut a fost cel mai mare lucru realizat de orice soldat din toate armatele Europei”.

Pe lângă medaliile sale franceze, Italia i-a acordat lui York Croce al Merito di Guerra și Muntenegru l-a decorat cu medalia de război. În cele din urmă a primit aproape 50 de decorații. Citația Medal de onoare din York spune: După ce plutonul său a suferit victime grele și alți 3 subofițeri deveniseră victime, Cpl. York și-a asumat comanda. Conducând fără teamă șapte bărbați, el a acuzat cu mare îndrăzneală un cuib de mitralieră care vărsa foc